

[Udenrigsministeren.]

overordentlig klart udtryk for, og jeg kan sige ved samme lejlighed i anledning af det, der blev sagt tidligere af fru Lone Nielsen, at Heath både uden for landet og under sit besøg her i tv, at Brandt både i Bonn og i tv under sit besøg her har givet udtryk for, at det var den atlantiske alliance, der var rammen og den eneste ramme om forsvarspolitiske afgørelser.

At man så kan sige, som det er sagt fra mange sider, at alle forskellige former for politik hænger sammen, det vil jeg da i og for sig ikke benægte. Det, der er det helt afgørende, er, at forsvarspolitikken ligger ganske og aldeles klart uden for Romtraktaten, uden for fællesmarkedsorganisationerne og -institutionerne. Alene af den grund er det nyttigt nok, at afgørelserne stadig ligger i NATO, for der er ikke i EF nogen, noget organ eller nogen person, der kunne eller kan træffe en afgørelse på dette felt.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller: Vedrørende markedsministerens udtalelser om, hvad der skete under det møde, han havde i Ministerrådet, kan jeg sige, at jeg for mit vedkommende vil finde det mere relevant at høre, hvad Moro sagde i denne sag, ligesom jeg fandt det bedre, at det, der blev aftalt, var skrevet ned, fremfor at man havde garantiene på mundtligt plan. Vedrørende det sikkerheds- og militærpolitiske er der faktisk kun én ting at sige, og det er, at på dette punkt står tilhængere og modstandere på hver sin side, og spørgsmålet afhænger af en politisk vurdering; det vil igen sige, at det kun er tiden, der kan vise, hvem af os der har ret.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Så blev jeg enig med fru Inge Fischer Møller. Vi står på hver sin side. Vi har den fordel, at vi står på kendsgerningernes.

Erhard Jakobsen: Uden at blande mig i den storpolitiske strid må jeg måske lige minde om, at jeg hørte engang, at en berømt mand sagde til en anden berømt mand: „Hvordan kan I have så meget mod at drøfte udenrigspolitik i et organ inden for EF, hvor vi ikke har Portugal og Grækenland med, sådan som man har det i NATO?“

Jeg ved ikke, hvorfor man er så bange for at komme til at diskutere udenrigspolitik et sted, hvor Portugal og Grækenland ikke er med. Jeg har i øvrigt ikke noget imod at diskutere heller med Portugal og Grækenland, men det er der jo andre der har.

Må jeg melde mig som en af dem, der vistnok i annoncen er blevet angrebet og uden navns nævnelse også her i salen som en af de slemme folk. Jeg tror, jeg har sagt næsten alle de ting, som er blevet angrebet af modstandere af EF; jeg vil gerne stå ved det, og jeg vil gerne forklare hvorfor. Jeg har virkelig brugt mange ord på at fortælle . . . (*Tilråb:* Hørt!). Nej, jeg er en mand af få ord, men jeg bruger dem tit; det er det, man tager fejl af. (*Munterhed*). Jeg har brugt mange ord på at fortælle, hvad der ikke sker, når vi kommer i EF, men hvorfor har jeg gjort det? Se, de fleste af mine møder former sig sådan, at jeg svarer på folks spørgsmål; det er vist almindelig høflighed, og det er vist også klogt af en politiker at gøre det. Hvorfor har folk spurgt mig ustandselig: hvis vi kommer i EF, hvad så med vores kultur? Hvad så med vores jord? Hvad så med vores folkepension? Hvor har de det fra? Er det noget, de selv går og finder på? Jeg skal ikke påstå — som svar til hr. Poul Dam — at det er ansvarlige politikere, der har fortalt dem det, men der er måske nogen, der ikke er så ansvarlige, som har gået og fortalt dem det. De har i alt fald fået det at vide, og det har vel nok lige klinget et par gange i luften i aften med, at vi ikke bestemmer selv på det punkt og det punkt. Jeg har svaret på de spørgsmål, der er blevet stillet mig, og det tog lang tid at komme ind på alle de ting, som nogen åbenbart havde bildt folk rundt omkring i landet ind ville være konsekvensen af, at vi kom i EF, og det mener jeg er rimeligt at svare på.

Jeg har deltaget i skræmmekampagnen med liv og lyst. Jeg har fra første færd fortalt: det bliver værre, end De tror, hvis vi ikke kommer i EF. Det gør jeg ikke for at skræmme. Jeg kan slet ikke hamle op med den annonce, modstanderne har indrykket i dag, hvad det angår, eller med dem, der taler om tab af uafhængighed osv. Jeg har gjort det ganske simpelt som noget, jeg betragter som min pligt. Jeg er, uanset at nogen gerne havde forhindret det, også